

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימות שבתורה | יו"ר ע"י ארגון "שלימות התורה" באר"ק
כולל אברכים + תוכנית "לומדיך" לבני הישיבות + קורס הוזהר הקדוש + גיליון "שלימות התורה"

ט"ז תמוז
השנ"ה
פרשת
פנחס
גיליון ד"י

אם זכה ללמד באשמרת בזהר הקדוש, כי בזכותו יצאו ישראל מגלות שדומה ללילה. ואף שלא זכה להבינו, אף על פי כן ללמד הלשון כי הוא מזכר הנשמה.
(סדר בית אברהם לרבי אברהם טכאריק זצ"ל)

דבר המערכת

שמעתם? "כה אמר כורש בכל מדינות מלכותו כי כל יהודי יקום ויסע לירושלים, ויבנה את בית ה'".

ההתרגשות גדולה. לאחר שבעים שנות גלות בבל הגיעה העת לשוב ולחדש ימינו לבנות את בית המקדש. ועם ישראל עולים לירושלים ולמרות המפריעים והפסקת בנייתו, לאחר שמונה עשרה הושלם הבניין, שבו הכנים לעבודתם ולוויים לשרים ולזמרים.

אולם לאחר תקופה ארוכה בעוון שנאת חנם חרב בית מקדשנו, ושוב גלינו מארצנו. עד היום אנו שרויים בגלות ארוכה זאת, ומייחלים לאור חדש שעל ציון יאיר. להגיע אל הגאולה השלימה בקרוב, ולראות שוב בעבודת הכהנים והלוויים.

דווקא כעת, נאיר את חשכת ימי בין המצרים באור הגאולה - שתבוא ברחמים, בזכות הלימוד בספר הוזהר הקדוש, ואזי נשמח כולנו בביתנו בירושלים.

כמו אז - גם היום בכל רגע ייתכן ונצפה בבית המקדש יורד מן השמים. עלינו להתכונן בהכנה הראויה לכך, בכל רגע.

שבת שלום ומבורך

הלימוד היומי

בוזהר הקדוש עם פירוש 'הסולם'
שבוע פרשת מטות-מסעי

יום	הארץ	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	טז	פנחס	רמא-רמא	דרכי-הרמא
ראשון	יז	פנחס	רמא-רמא	דרכי-הרמא
שני	יח	פנחס	רמא-רמא	דרכי-הרמא
שלישי	יט	פנחס	רמא-רמא	דרכי-הרמא
רביעי	כ	פנחס	רמא-רמא	דרכי-הרמא
חמישי	כא	פנחס	רמא-רמא	דרכי-הרמא
ששי	כב	פנחס	רמא-רמא	דרכי-הרמא
שבת	כג	פנחס	רמא-רמא	דרכי-הרמא

לשמיעה דרך הטלפון כנסו לשלוח: 06-666666

שלום רב לאהבי תורתך - ואין לנו מכשול

שבנה מרן זיע"א את כל ביאורו לחכמת פנימיות התורה, ואת כל התקדמותו של עובד ה', על בסיס של זאהבת לדרך כמור. וכמו שמובא בזהר הקדוש, במעלת ובחומרת עניין השלום בעם ישראל בכלל, ובין התלמידים בבית-המדרש בפרט. עד כדי כך, שאומר רבי שמעון בר יוחאי זיע"א לתלמידיו, שמי ששונא לחברו לספסל הלימודים בבית המדרש, עלול להיענש חלילה שיסתלק מן העולם קודם זמנו, וכמו שמובא עוד בארוכה מכל גדולי הדורות, על הראשונים ועל האחרונים.

הוזהר הקדוש בפרשתנו, שבת-קודש פרשת פינחס מראה לנו, שאפילו אבינו שבשמים, ה' יתברך, בורא כל העולמות, נזהר שלא לגרום צער וחלישות הדעת למשה רבינו, כשהעניק לפינחס מדרגות רוחניות. והדבר מלמדנו עד כמה עניין השלום והזהירות בכבוד הזולת, הוא דבר העומד ברומו של עולם, ואל-לנו בשום אופן להקל בו ראש, ולו בפרט הקטן ביותר.

'פינחס' עם יו"ד קטנה, למה?

הנה נלמד בסייעתא דשמיא מפירוש 'הסולם' על הוזהר הקדוש בפרשתנו, בסעיפים קכ"ח - קכ"א. ודווקא עכשיו, בימי בין המצרים, עלינו להתחזק עוד ועוד בכוונת הלימוד והמצוות, שיהיו 'בלתי לה' לבדו', לאוקמא שכינתא מעפרא ולעילוי שכינתא עוזנו.

"תחז אותו הצל כבתחלה (כ"ל אות ק"ז) והלך בתוך הבית כמו דמות אדם. נפל ר' אבא על פניו, אמר רבי יוסי, נזכרתי שבמקום הזה ראיתי את ר' פנחס בן יאיר, יום אחד היה עומד במקום הזה, והנה אומר כך: 'פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן'. שפינחס' כתוב עם אות ו' קטנה. למה.

ומשיב, משום שב' אלפין ביתין רשומים, שיש 'אלף בית' של אותיות גדולות, ויש 'אלף בית' של אותיות קטנות. וקפרש, אותיות גדולות הן בעולם הבא. שהן בחינת [ספירת] ה'בינה' שנקראת 'עולם הבא'. ואותיות קטנות הן בעולם הזה. שהן בחינת [ספירת] ה'מלכות' הנקראת 'עולם הזה'. ועל כן ו' קטנה, היא אות ברית קדש. דהיינו מלכות. כיון שקנא פנחס על הברית הזה [דהיינו על תקון השכינה הקדושה שנקראת ספירת המלכות, שלא יפגמו אותה], נתקספה בו ו' קטנה, שהוא סוד ברית הזה. דהיינו מלכות.

"לא יפה הוא"

באותה שעה אמר הקדוש ברוך הוא, מה אעשה עם משה, כי

שלימות הפרשה

את כל האדם לכך זכות

בוקר אחד, עוד לפני שהרה"ק מאפסא זיע"א התחיל את תפילת שחרית, נכנס לביתו יהודי מנושם, וביקש בדחיפות לסעוד את ליבו, משום שזמן רב כבר שלא בא אוכל לפיו.

הרה"ק מאפסא זיע"א זרזו עצמו וחימם אוכל עבור היהודי הרעב, היהודי התיישב לאכול, והנה בין רגע כבר כמעט ולא היתה גם הצלחת, ללא ברכה, ללא נימוס, ללא דרך ארץ, כלום. "נו, נר' הרה"ק לעצמו. "בטח היהודי הזה כה רעב, שהוא לא היה מסוגל אפילו להוציא ברכה מפיו..."

אך ה'כף-זכות' הזאת מיהרה להסתלק, כאשר היהודי ביקש עוד מנה, ועוד מנה, ועוד מנה, ללא ברכה. ללא נימוס. ללא דרך ארץ. ניסה הרה"ק לרמוז ליהודי במילים עדינות, אך לשווא. היהודי קם ממקומו ונס על נפשו.

אנחה כבדה נפלטת מפיו של הרה"ק מאפסא זיע"א. דברי האר"י ז"ל המזהירים שעל כל אדם לקבל על עצמו לפני תפילת שחרית לאהוב כל אחד ואחד מישראל כנפשו עצמו, לא נתנו לו מנוח. "כיצד אוכל ללמד זכות על היהודי הזה? התייחס הרה"ק מאפסא. "כיצד אוכל לחלות ולחנן לפני בוראי, בעוד שאין לי לימוד זכות על אדם מישראל?"

התהלך בביתו הרה"ק מאפסא זיע"א אנה ואנה, מצפה לסייעתא דשמיא שתעזור לו בחפשו נקודת זכות, והיא לא איחרה לבא. "אהו! אורו פני הצדיק. הרי מובא בספרים הקדושים, שכשיבא מלך המשיח, יביאו הגויים ומלכיהם מתנות למשיח צדקו. ומתן המתנות, יהודים שנטמעו בין הגויים שיביאום למשיח שיקרבם לה'. ככתוב בישיעהו ס"ו כ': 'והביאו את כל אחיכם מכל הגוים מנחה לה'.

"איזו זכות יש לי?" הרעים בקולו הרה"ק מאפסא זיע"א וכמעט ופצח בריקדה של שמחה. "יהודי חשוב כזה, שאותו יביאו מתנה למלך המשיח, היה אצלי בביתו! וכך התחיל הרה"ק את תפילתו, רגע ומאוחר.

מעשה זה, נותן לנו יעד, לאן אנו יכולים להגיע ולהעפיל במושג 'אהבת-ישראל'.

בין אדם לחבירו - שער לעבודת ה'

מרן 'בעל-הסולם' זיע"א בספריו ובאגרות קודשו, מרבה מאוד להדגיש לתלמידיו ולכל בית ישראל, את חשיבות עניין השלום. וכל הלומד בספרי מרן בעל-הסולם זיע"א רואה איך

סיפור מהוזהר הקדוש

ר' יהודה היה הולך בדרך עם ר' אבא. שאל אותו, אמר, דבר אחד אני רוצה לשאול, כיון שידע הקב"ה שאדם עתיד לחטוא לפניו ושיגזור עליו מיתה, למה בראו. והרי התורה היתה ב' אלפים שנה קודם שנברא העולם, דהיינו לפני חטאו של אדם הראשון, וכתוב בה בתורה, אדם כי ימות באהל. איש כי ימות. ויחי פלוני וימת. מה רצה הקב"ה מן האדם בעולם הזה, שאפילו אם עוסק בתורה יומם ולילה ימות, ואם

בוא וראה, אין רשות לבני העולם, לומר דברים סתומים ולפרשם. חוץ מן המאור הקדוש ר' שמעון, כי הקב"ה הסכים על ידו. ומשום שהדור שלו מצוין למעלה ולמטה, וע"כ נאמרים הדברים על ידו בגלוי, ולא יהיה דור כדור הזה שהוא שוכן בתוכו עד שיבא מלך המשיח.

(מתוך זוהר שלח מא-מה עם קנט.)

סתומה וגנוזה, כי היא שם הקדוש העליון, ומי שעוסק בתורה כאלו עוסק בשמו הקדוש, וא"כ אין לנו לשאול ולהסתכל בתורה.

אמר לו התורה כולה סתומה וגלויה, ושמו הקדוש סתום וגלוי, וכתוב, הנסתר לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו. הנגלות לנו, היינו שיש רשות לשאול ולהתבונן ולהסתכל בהם ולדעת בהם. אבל הנסתר לה' אלקינו, שלו הם. ולו הם ראויים, כי מי יכול לדעת ולהשיג דעתו הסתום, וכל שכן לשאול.

אינו עוסק בתורה ימות, ודרך אחד לכולם, חוץ ממה שהחוטא נפרש מעולם ההוא. אבל בעולם הזה כולם שוים, כש"א כטוב כחוטא.

אמר לו, דרכיו של אדונך, וגזרות של אדונך, מה לך להתייגע בהם. מה שיש לך רשות לדעת ולהסתכל, שאל, ומה שאין לך רשות לדעת, כתוב, אל תתן את פיך לחטא את בשרך. כי דרכיו של הקב"ה ונסתריהם, סתרי עליונים, שהוא סתם וגנוז, אין לנו לשאול. אמר לו, א"כ הרי התורה כולה

שאלות ותשובות

מהזוהר"ק בפרשת השבוע מ"הק לישראל"

- א. למי הקב"ה, וכל הצדיקים שבגן עדן מקשיבים לקולו?
1. למי שבושם את פיו בשעת מריבה.
2. למי שקם בחצות הלילה, לעסוק בתורה.
3. למי שמתפלל בכונה גדולה.
- ב. כיצד נמלט יוסף הצדיק מאשת פוטיפר?
1. שעשה עצמו כאילו אינו מבין שפתה.
2. שעשה עצמו אילם.
3. שעשה עצמו כאילו אינו רואה אותה.
- ג. מה גורם לאדם שיעמדו לו מלצי יושר לעולם הבא?
1. שיסתכל במצוות התורה.
2. מעשי צדקה וחסד.
3. תפילה בהתלהבות.
- ד. למה זוכה מי שאומר "תהלה לדוד" ג פעמים בכל יום?
1. זוכה לפרנסה בריווח.
2. זוכה לומר שירה לעתיד לבוא.
3. זוכה להיות בן העולם הבא.
- ה. מה קורה בשעה שהאדם מקלל את עצמו ח"ו?
1. רודפים אחריו שבעים ממונים עד שמקיימים בו את הקללה.
2. גורם שאחרים יקללו את עצמם גם כן.
3. גורם שמטיל אימה ויחידה בתוך ביתו.
- ו. מה גורמת הנשמה היתירה לאדם שבב"ק?
1. שיריגש התעוררות בקריאת התורה.
2. משכחה כל עצב וחומה, ומשרה שמחה.
3. שיסתתמו פיות משטיניו ומקטרגיו.

התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:

א-2 | ב-2 | ג-3 | ד-2 | ה-1 | ו-1

תשובה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בזה"ק-לישראל של השבוע. ניתן לענות על השאלות מיום 3:00 בצהריים עד שבוע שלאחריו באותו סמן. בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1.

מבפילים זכויות

דווקא עכשיו - בשהגאולה ברחמים קרובה

18 ₪

50 גליונות

יהודי יקר! קראת? נהנית?

מוזמן לקחת חלק ושותפות בזיכוי הרבים בהפצת או תרומה

72 ₪

200 גליונות

ולקבל הקדשה לזכותך ולזכות יקיריך!

ארנן "שלימות התורה" מסייע לעידוד יהודים החפצים להנות בספר הזוהר הקדוש בנעימות ובהנאה על ידי גיליון שבועי, קו טלפוני, ועוד.

360 ₪

1000 גליונות

יהודים רבים מחכים אתה תזכה אותם!

ניתן לתרום בעמדות 'קהילות' ע"ש "שלימות התורה"

התרומה מוכרת לצורכי מס (סעיף 46)

להצטרפות לשותפות: 054-8517381

שותפים
יחד מאירים את העולם

אשריכם ישראל

משבחם של ישראל בזה"ק

"אשרי הם ישראל היוצאים סוד אדונם..."

(זהר הקדוש עם פרוש 'הסלם' פרשת פינחס סעיף ר"ב)

אמרות קודש

על לימוד הזוהר הקדוש | מרן החיד"א זיע"א

מאד ואינו נכר בהם הסוד כלל, לא כן הזהר שמדבר בסודי התורה בפרוש ואי פתי הקורא שלא יבין כי דבריו בעמקי רזי התורה. ולכן להיות סתרי תורה גלויים בלי לבוש הן מזהירין ומאירין הנפש.

ואף על גב דבצד מה דבריו סתומים וסתומים מאד, דהינו להבין סתר עליון בעצם ולידע תכן הדברים על בורין ועל מתכנתן דודאי צריכא רב, ולא יבינו הדברים כי אם מפי חכם גדול לאזן מקבל, ברם בכללות נפר היותן רזין עילאין והדברים עושים רשם בשרשיהם עליונים למעלה.

(שם הגדולים להחיד"א מערכת ספרים אות ב')

תשובה השבתי למשכיל אחד ששאל על אשר כתבו גורי האר"י זכרונם לברכה, שלמוד הזהר הוא תקון גדול להאיר הנפש ולקדשה, והרב זכרונם לברכה נתן תקון לבעל תשובה ללמוד חמשה דפים זהר בכל יום אף על גב דלא ידע מאי קאמר, דקריאתה זו היא הלולה להאיר הנפש ולתקנה, ונראה כי דוקא למוד הזהר יש בו סגולה זו יותר על למוד משנה ותלמוד ומקרא, והוא פלא בפה כחו גדול מכל התורה אם למקרא ואם למשנה וכו', אלו דבריו.

ואני אמרתי לו, דע כי אין ספק כי כל למוד בתורה הקדושה נשא ורם והוא מרומם, ובפרט אם יהיה לשמה באמתיות ודאי בונה בשמים מעליותיו ומתקן העולמות ומיחד הדודים, אמן אשר גדול למוד הזהר, הינו שהמקרא ומשנה והתלמוד הם מלבשים

המשך שלימות הפרשה

ברית זה הוא משה, והכלה שהיא המלכות, שלו היא. לא יפה היא לתת אותה, את המלכות, לאחר, בלי דעתו ורצונו של משה. לא יפה הוא. התחיל הקדוש ברוך הוא, ואמר אל משה, "משה, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן". אמר לו משה, "רבנו של עולם מה הוא". אמר לו הקדוש ברוך הוא, "אתה הוא שמסרת נפשך על ישראל כמה פעמים, שלא יכלו מן העולם. והוא, פנחס, השיב את חמתי מעל בני ישראל וגו'. אמר משה, "מה אתה רוצה ממני, הרי הכל שלך. ואם אתה רוצה להשרות עליו המלכות, מי יאמר לך מה תעשה".

אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, "הרי הכל שלך הוא, אמר לו פנחס, ששכנתי תשרה בתוכי". אמר משה. "הנה בלב שלם תהיה המלכות אצלך". אמר לו הקדוש ברוך הוא, "אמר אתה בפיך ותרם קולך, שאתה מוסר לו השכינה ברצון בלב שלם". זה שכתוב, "לכן אמר", אתה תאמר ברצון, "הנני נתן לו את בריתי שלום". משה היה אומר, "הנני נתן לו", וגו', כי אלו היה סובב על הקדוש ברוך הוא, היה לו לומר, "לכן אמר לו הנני נתן לו את בריתי שלום", אבל לא כתוב אלא "לכן אמר", ולא כתוב "לו", שמשמע שהצוי היה שמשה יאמר זה. ואם תאמר שהשכינה נתעברה מן משה ונתנה לו, אינו כן, אלא כנר הזה שמדליקים ממנו שזה נתן ומהנה, זה לא נגרע ממנו.

'השינה' מקרבים את הגאולה
וכפי שלמדנו כאן בארוכה מהזוהר הקדוש, שהשכינה הקדושה כל-כך סובלת, כל-כך הרבה זמן, בגללנו. כל-מיני 'חוסר זהירות' בעבודת ה', הקלות פה, התרים שם, ואמא סובלת. חיל ורעדה יאחזון משמוע כזאת. לאיזה שפל הביאונו היצר הרע. אוי, אמא. השכינה הקדושה.

"בכו תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין-לה מנחם מכל-אהביה כל-דעיה בגדו בה היו לה לאיבים".

אבל גם מקובלנו מהבעל שם טוב הקדוש, הדרשה על הפסוק "כל דפיה השיגה בין המצרים". דווקא כעת, מתוך השפל, מעמק הבכא, באפשרותנו לתקן את מעשנו ואת מידותינו, ולתת נחמה לאמא.

בין אדם לחבירו. בין אדם למקום. עם כוונות טובות, לשם-שמיים. שכמובא בספרים הק', שרק לימוד כזה, ובפרט לימוד הזוהר הקדוש בצורה כזאת, לעשות את רצון בוראנו בלבד ללא מחשבות פיגול אחרות חס ושלום, הוא שיכול לתת סעד לשכינה הקדושה, לתקן את אשר עוונו, ולהרימה לקראת הגאולה השלימה ברחמים, אמן.

שבת שלום ומבורך!

(המעשה בתחילת המאמר לוקט משיחתו של ראש כוללי 'אשלג' ולהורות נתן' בארה"ק, המשפיע הרה"צ הר' משה יוחנן געשטעטנער שליט"א נ"נ להרחיק סרן בעל הלהורות נתן זיע"א)

שלימות ההלכה

פנינים משולחן ערוך הזוהר | הנהגות האדם

להגביה הימין על השמאל

שלא להרים ידיו למעלה מהראש

ולמדנו, שצריכים להגביה את הימין על השמאל. כמו שבארוה, שכתוב, "מימינו אש דת למו".

(מפירוש 'הסולם' על הזוהר הקדוש בפרשת וארא ובפרשת בלק)

אמר רבי אלעזר, הרימותי ידי בתפלה לפני המלך הקדוש. כי למדנו, אסור לאדם להרים ידיו למעלה חוץ בתפלה ובברכות ובתחנונים לאדונו. שכתוב, "הרימותי ידי אל ה' אל עליון", ומתרגם "ארימית ידי בצלו" דהיינו בתפלה. כי אצבעות הידיים יש בהם דברים עליונים.

זכות הרפסת והפצת הגיליון השבועי

נתרמה לזכות ולעילוי נשמת הרה"ח אפרים אהרן ב"ר יהודה צבי ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

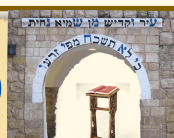
זכות הרפסת והפצת הגיליון השבועי

נתרמה לזכות וטובת נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו בהרה"ק מנחם נחום משטפנשט זיע"א לרגל יומא דהולולא כ"א בתמוז

קול הזוהר הקדוש:

03.523.4979

ארה"ב: 1-585.308.3263

- ◆ שיעורים באידיש
- ◆ שיעורים בעברית
- ◆ מענה לשאלות בלימוד
- ◆ תרומות והקדשות
- ◆ הדעות ועדכונים
- ◆ מבחן טלפוני
- ◆ מעבר לקווים נוספים
- ◆ תזכורת לימוד היומי